

- 1 Baumgarthen s: Sigism: Juc: / meditatio-
ner guardam de genuina et spuria
edificatione spirituali Medijps illius
legitimis et illegitimis, Halle 1747.
- 2 Brunings s: Christ: diff: De Christo
triumphante, Heidelberg 1747.
- 3 Cloppen s: diei, sigirm: diff: De opere
Dei mirabilioro, Gratijs et Glorioso
in sanctis rediuvir demonstratu,
- 4 Clauswitz s: Bened: Gottl: diff: de
spiritu sancto arrahabone, Halle, 1747.

30 29

PROGRAMMA PASCHALE,
RECTOR ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOHANNES PETRVS Schmidt,
V. J. D. ET COD. PR. PVBL. ORD.
DE
RISV PASCHALI,

VULGO:
Demi Öster-Gelächter

PAVCULA PRÆMITTENS,
GIVES ACADEMIÆ O. O HONORATISSIMOS
AD LÆTAM QVIDEM,
SED DEVOTAM PARITER, PROVT.
CHRISTIANOS DECET, SANCTI HVIVS
FESTI CELEBRATIONEM,
PRO OFFICII RATIONE
DILIGENTER EXCITAT ATQVE HORTATVR.

CONRAD. LYCOSTHENES,
in apophthegm. p. 725.

Anonymus abbas, cum qvendam ridentem videret:
*Coram cælo, inquit, et terra rationem totius vita nostræ
reddituri sumus, et tu ridis?*

ROSTOCHI,

Typis JOHANNES ACERI ADLERI, SEREN, PRINC. & ACADEM.
Typographi.

Quemadmodum, *Cives O. O. honoratissimi, VITVLLI-*
NÆ & LUBENTIÆ, lætitiæ præsidibus, 1) Roma-
ni divinos honores decreverunt, sic RISUM in
Deos intulisse Græcos, diemque festum instituisse,
annuosque ei DEO ludos cum soleilibus sacris fecisse,
ex Laconum monumentis tam verum est, quam quod
verissimum. Meminit hujus rei Vir Cl. JOANN.
MEURSIUS. 2) Et PLUTARCHUS 3) autor nobis est,
non timoris modo, verum mortis etiam, RISU Sque. atque a-
lliorum ejusmodi affectuum apud Lacedemones fuisse tem-
pla, sigillatimque sapientissimum latorem legum Ly-
curgum, statuam exire RISUI, qua ad risum & lætiam
qyosvis invitaverit cives Neque aliæ etiam gentes
usque adeo sunt ansteræ, ut vel risum ignorent, vel ni-
hil penitus quod ad materiam risus perrinet, commemo-
randum relinquant; id quod satis exploratum habent,
qui in scientia historica, studioque Antiquitatum non
utique sunt hospites. Imo sua quandoque habet Theo-
logus, 4) suaqve JCtus, 5) nec minus Medicus atque Phi-
losophus, 6) qvæ de risu in dicendi disceptationem vo-
care

1) Vid. ROSINI antiqu. rom. Lib. II. Cap. 19. p. 177. & 179.
& PONTANI Attica bellar. p. 159.

2) In miscellan. Laconicis Libr. I. C. 6. p. 23.

3) In Vitis Agid. & Cleom. p. m. 808 lit. C. item: in Vita Ly-

curgi, p. 55 lit. B.

4) Quando vel hilaritatem, sive risum naturæ, in Sara Abrahami uxore, vel risum malitia, qualis fuit in Chamo, cum paternam derideret turpitudinem, memorat, vel etiam controversiam inter parres agitata: *Nun Salvator mundi JESUS Christus utquam riserit?* recenset dirimique.

5) e. g. in materia de Sanuis, injuriarum genere, item in doctrina de servitus feudalibus quandoque *ridiculis & scurribus* de quibus B. WEBERUS conferendas in diss. de investit. & ser-

vit. feudor. iudicris.

6) Testes hæc produgo PLINIUM in hist. mund. ANTONIUM

care cogatur, ut adeo tantum absit, ut hoc argumentum
sterilitate labore, ut potius non jejunum reputare de-
beas neque infecundum. Ego interim missa facio
in praesentiarum exempla virorum, qui nunquam ri-
dere visi sunt, nec subridere omnino, 7) & aliorum ex
adverso, qui r/hi deceperunt. 8) Mitto præterea risum
vel potius cachinnum, quem Olympiæ simulacrum Jovis,
quod dissovi transferrique Romam placuerat, tanto so-
no repente edidisse fertur, ut machinis labefactis opifi-
ces diffugerint 9). Mitto denique varia illa, quæ B.
ZIMMERMANNUS in analct. miscell. menstr. 10)
de risu congesit, multis additamentis ceteroquin ex
BESOLDI thesauro Practico, atque aliunde augenda; id-
que propter neque risui Sardonio imitor, neque Chio-

A 2

SANTORELLUM Med. Neapol. tr. de risu, & QUINTILI-
ANI Inst. Orat. Libr. VI Cap. 3. 4. In primis etiam consuli
hic merentur, quæ B. GUNDLINGIUS commentatus est ad
istud JUVENALIS.

- do Sapientibus alter
videbat — siebat contrarius alter,
in Otio P. III. Cap. I. quod insignitum est: Gedanken über den weinenden Heraclitus und lachenden Democritus.
7) Pertinet ad hanc classem ANAXAGORAS, pluresve alii,
a GUNDLINGIO citati, l. cit. §. 8 PHILIPPUM II. Hispaniarum regem, bis tantum per omnem vitam risisse, perhibent.
8) ZEUXIN pictorem risu emortuum, dum anum a se pictam
risus affluentius, RHODIGINUS refert Libr IV. Lect. antiqu.
Cap. 18. Ceterum Philemona Syracusanum, & Philistiona Ni-
caenensem & Chrysippum risu decepsisse, HESYCHIUS Illusfr.
prodidit, & SCHOTTUS in phys curios. p. 879.
9) Rem ita narrat SVETONIUS in Vita Cæs. Caligul. p. m. 427.
edit, Grævii.
10) Haec vulgaria sunt, quæ literatis. AUTOR in his analct.
ex eruditione sacra & profana, philologica, rituali & curiosa col-
legit. Conf. M. CHR. JUNCKERI Schediagma de Ephemeris
dibus seu diariis eruditior. p. 13. seqq.

rum risui molli lascivoque, neque *Ionico* risui, in voluptrarios proverbialiter dicto. Namque alius est risus, quem hodie explicandum mihi sumsi, tanquam a scopo festivalis hujus Programmati haut prorsus alienum. *MEGARICUS* ille est risus, proverbii vice in eos usurpatus, qui parum tempestive jocantur, aut quorum artes in contemptum jam abierunt, successione majorum artificum obscuratae ¹¹⁾. Et quo unico verbo memet expediāt, *RISUM PASCHALEM* innuo, das *Ostergelächter* vulgo nuncupatum, quem, eum ritum perdidiculum, deridendum magis propono, quam ut ipsi aridendum velim.

Dissolutissimus, risus hicce paschalisi, ille est catchinus, quem sacerdotes ¹²⁾ auditoribus in Paschatis die, consulto & dedita opera movere fuerunt soliti. Namque magis in histriōnum & circulatorum mores, hoc festo olim transgrediebantur Pontificiorum concionatores, quam ut docentes se secesserent. Et, quod fidem fere superaret, nisi ex tot indubitatissimis testimoniis, pervulgatum esset, hunc morem adeo sancte custodiri voluerunt, ut inter *necessaria festi requisita* eundem ponere non erubuerint. Hinc non ludicas tantum fabellas, & obscenas sc̄enariorē affanias blaterabant, verum etiam Mimos imitabantur & Pantomimos ¹³⁾; quippe quod *HOSPINIANUS* confirmat ex *OECOLAMPADIO* in *Epistola ad Capiton, de risu pa-*
schach-

¹¹⁾ Omnibus numeris absolutissima sunt, quae de hoc risu, certisque risus generibus in amplissimo Philologiae campo, nimurum collectione illa *adagiorum ERASMI, JUNII &c.* sub voce: *risus*, differuntur.

¹²⁾ Vel me taente nemo non intelligere, per vocem sacerdotis tantummodo pontificium concionatorem denotari. Ecclesia etenim Evangelica non habet sacrificatores, sed Presbyteros & Ecclesiasticos ministros, BOEHMER in *Orig. præc. mater. J. Eccil. G. XIII.*

schali, cuius verba huc transcripsisse non piget: Hunc
morem, inquit, tanquam sacrum cu^m oditurus frater quidam,
magno satis ineruditate plebecula plausu deblaterabat tam
ridicula deliramenta, ut me pudeat ejusmodi nugis chartas
commaculare, ne aures pias offendam. Eum ego hominem
non multo post conveni, rationem requirens, unde mos ille
inolevisset, an paschalibus gaudiis dignus, an ab Apostolis in
has usque temporum feces profluxisset? Admonuit is me
inicitæ meæ, qui pulcherrimam concionatorique imprimis
necessariam ^īns eurpænas virtutem ignorarem. In paschali
die non tam serium esse oportere concionatorem. Sequenti
die, in convivio multorum, exposui disputationem nostram:
cœperuntque $\mathcal{E}$ sodales ridiculas gerras memoriter singuli
percensere, quas alii alii in locis audierant, eo ipso die scili-
cer. Unus instar cuculi, placentulus in cava salice devora-
tis cucullabat: alius simo bubulo incubans, tanquam vitulum
producturus, appropriantes sibilis, more anserum abgebat: ali-
us Laurum una nocte cucullo indutum, acerdotem esse perfa-
debat, $\mathcal{E}$ ad altare transmittebat. Ita commemorabant, ut
ante oculos rem depingerent. Aderat qui $\mathcal{E}$ D. Petri stro-
phas narraret, quibus hospites symbolis naulis defraudarit:
Objœniores missas facio. Rogante autem me, num quid $\mathcal{E}$
allegorias tenerent? Subito repressus est clamor: nulli in
numerato erat, quod responderet. Vix tandem senior ait,
audisse se ex concionatoribus, non id tum agere eos, ut myste-
ria evolvant, sed ne non festivo $\mathcal{E}$ comes auditorium exhibila-
rent. Haec tenus Hospinianus. 14) Et insulsores ad-
huc sunt, & absurdiores, qvæ hujus furfuris nugæ in
NICOD FRISCHLINI, BEBELII que facetiis 15) subinde

A 3

inter-

13) De valde mirabili horum arte, qua penitus ætate nostra in-
tercidit, dissertationem perelegantem conscripsit OCTAV.
FERRARIUS sub titulo de Pantomimis $\mathcal{E}$ mimis, quam in Pa-
tavino Lyceo recitataam, primum in Germania in lucem edidit
Celeb. JÖH. FABRICIUS.

14) In libro de festis christianorum, fol. 73.

interspersa leguntur, ad qvarum autores optime qva-
drat ERASMIANUM istud: *Urinam illis locutulejis dor-
missent omnes, vix dignis, qui concionentur apud anseres,*
*digni, qui concionentur fratribus asinis ac juibus, imo dignis-
simi istiusmodi Merdardi, qui funem in collo gestent potius,*
quam

15) Poder eas exscribere. Unicum tamen ineptiarum exemplum
ex hoc libello proponere licebit, minus obscenum quidem,
sed valde ineptum. In die resurrectionis Dominicæ, scribit Be-
belius, fol. 28., concionator quidam Waiblingensis, ut plerum-
que eo die aliquid joci & facetiarum inter concionandum afferri
solet, carmen triumphale Salvatoris nostri, *Das Christ ist ers-
tänden*, illi demandabat inchoandum, qui domi sua imperita-
bat, non uxor. Sed cum diu neminem inveniret, exclamauit:
proh! DEum aque hominum fidem, refixit ne adeo animus
virilis in vobis omnibus, ut nemo viriliter imperet? Tandem unus
Gc. . . Hoc autem anno, scilicet 1506 in monasterio Marchetella
in ripa Danubii sito, hoc iterum fecit quidam frater ordinis Pradi-
catorum. Sed cum nullus virorum incipere vellet, jussit incipere
mulieres Gc. Tamen & alteram historiam hic addam, quid ob-
stat? Referunt nimur, sacrificium quendam, putamen &
corticem avellanæ nucis, quæ utraque byeroglyphicum Reformatæ
religionis & Lutheranæ modo venditaverat, indignanter proje-
cisse, nucleus vero, seu religionis pontificia symbolum, fibi vin-
dicasse wescendum. Sed addent etiam, casu vitiosam nucem
eum tenuisse, hinc naufragiandum & verribus exesa exspuisse, &
fidem simul catoliticam. Sic ridiculans elusum est ridiculo, id
quod sequenti quoque casu accidit, tristiori quamvis eveatu.
Artig istis, pergitur in B. FRANKENSTEINI Belate. *Über*
Pufendorffs Einheit zu der H. St. Cap. IV. §. 23. p. 503.
Was von einer Comedie erzehlt wörd, die in seiner
(Caroli I. Principis Angliae, Philippi IV. Reg. Hilp. sororem
in matrimonium ambientis) Gegenwart zu Madrid gespie-
let wurde. Denn da solte ein Protestant und Ca-
tholick sterben, und dieser von denen Engeln in Ab-
rahams Schoß, jener aber von den Teuffeln in die
Hölle gewrungen werden. Und so brachte zwar der
Teuffel seine Seele wücklich in die Hölle, allein der
Engel

quam in lumbis. 16) At enim vero ecquis nunc secundissimæ
hujus γελωθονας primus dici potest parens genitorque?
Et hoc cum ignarissimus me ignorare fateor; siquidem
verba ANDREÆ WILKII, eleganter ita scribentis: ne-
cio, a quo diabolo & ad pilum usque bonæ note raso mona-
cho factus hic rius paschalis, qui Christi resurrectionis die
inter concionandum, comedice, plautino verbo, & satyri-
cum in modum a sacrificiis movetur, non secus, ac si in the-
atro esset ad Bembifabulam conventum, 17 & mea h̄c fa-
cere debeo. Nempe, dum in universum omnes eodem
inquinati fuerunt vitio, nemini, alterum incusare e-
jusdem, multo minus primum ejus autorem indicare,
fuit integrum. Ceterum tamen perswasum mihi ha-
beo, obscuros hujus risus natales præcipue in SECULO
XI, quærendos esse, utpote barbaro illo & infelici, quo
in Episcopis & sacerdotibus non peritia S. Scriptura re-
quirebatur, sed modo, ut legere, ut cantare, & orationem
Dominicam recitare valerent. 18) Hoc etenim Seculo,
conquerente ira MALMESBURIENSI Libr. II. Cap. 9.
apud B. HILDEBRANDUM, 19) tanta fuit negli-

Engel war so unglücklich, daß das theatrum unter
ihm einfiel, und er darunter ein Bein, die Seele aber
einen Arm zerbrach. Uebt welchen Zufall, als Caro-
lus schrecklich lachte, fragte ihn der König, warum
er doch ein solch Wohlgefallen hätte an der armen
Leute Unglücke? U erauf Carolus erwiderte, es hätte
mir wohl rüchig vor, doch der Teuffel mit seinem Pro-
testierenden bößlicher wäre umgegangen, als der En-
gel mit mir Catholiken.

16) In Colloquio, Concionis nomine insignito, quo falsissime in-
epias concionatorum sui temporis perstringit Autor acutissi-
mus, Juris Canonici studiosiss. multum commendandus.

17) Pliniane I. Orat. 7.

18) Quamobrem non mirum, quod tot lepidissima exempla de
inicitia & extrema Clericorum istius temporis ignorantia, fa-
cili opera LUDOVICI congesserit in diff. de Grammatica malis,

19) In diff. Vectorum de Concionibus Cap. III. §. 37.

gentia concionatorum in concionando, ut Satanas & in
infernorum satellitum literas de tare emiserint ad u-
niversum ecclesiasticum ceterum, in quibus gratias clero ege-
runt, quod non modo voluptatibus indulgerent, verum etiam
prædicationis incuria tantum sibi subjectarum animarum nu-
merum ad infernos descendere fäcerent, quantum superiora
secula nunquam viderint. Et quis secure fatis negabit, AU-
GVSTINVM VALERIVM, Episcopum Veronensem, in
Libr. I. Cap. 22. Rhetor. Eccles. ubi ita monet: *cavere de-
bet orator Ecclesiæ, ne cum omnia exemplis vult illustrare,*
in illud vitium incidat, quod ante duo secula & quod excurredit, 20) *in Concione irrepit, ubi ficta, ridicula, & minime*
verosimilia pro concione fuerunt recensita, ad risum hunc
paschalem respexit, quum nempe ipsa recitatio fabu-
larum fictarum ridicularumque eundem constituit ab-
*solviturque. Reminisco quidem hoc loco *applausus* illius,*
in media saepe concione Secul. IVto seqq. excitati, si quid
eleganter a Concionatore fuisset dictum. In abusum
hic postea abiit, 21) hinc pie prudenterque abrogatus.

Re-

20) Vixit quidem, uti ex ANDREÆ du SAUSSAII continuatio-
ne libri Bellarmini de Scriptoribus Ecclesiast. edoceor, hic VA-
LERIUS Seculo XVI. Verum fatis per verba: & quod excurredit,
apparet, quod istud fingendi vitium, non Seculis præcise re-
centissimis adstringendum censuerit.

21) Dum aliqui populum, quando ad ipsorum conciones non
applaustr, increpaverunt & objurgaverunt. Imo populus in-
terdum applaustr ad ea, quæ non intellexit. Patet hoc ex HI-
RONYMO, cuius hæc sunt verba: *Vide, ne tam populi clamor*
quam gemitus excitetur. Memini ego, quod Gregor. Nazianz,
Præceptor meus a me rogaretur, ut exponeret, quid sibi vellet in
Luca sabbathum dñe teat? respondit ille: docebo te super
hac re in Ecclesia, in qua, omni populo mibi acclamante, cogeris
invitus scire quod nescis, aut certe, si solus tacueris, solus ab o-
mniibus stultitia condemnaberis, apud BOEHMERUM in J. Eccl.
tit. de missa sacr. Euchar. & div off. §. 102. Addatur o-
mnino HILDEBRAND diff. cit. §. 31. seqq.

Redeunt præterea in memoriam, quæ supra de festo risus
annotavi, & sic parum abest, qvin in opinionem addi-
car, horum alterutrum in causa esse, cur in hoc Seculo
jam nominato risus hicce paschalis primordia ceperit,
imo institutus magis sit, quam irrepserit. Vel, qvod
sacerdotes, platiibus istis instaurandis studentes, paratis-
simum eorundem impetrandorum medium rifioloquia
fore, p̄f̄sationem sibi induerint: Vel qvod ex more
Ecclesiæ Catholicæ circa plerasque Gentilium festivi-
tates,²²⁾ in specie quoque paganorum illum RISVM,
sive HILARITATIS festum, ad magnum lætitiae fe-
stum, festum nimirum resurrectionis JESU Christi
transferendum putaverint: Vel qvod etiam seducti for-
san VIRGILIANO illo monito:

Incipe parve puer risu cognoscere matrem.

Incipe parve puer, qui non risere, ²³⁾ *parentes*
Nec D̄Eus hunc mensa, Dea nec dignata cubili,

Eclog. IV. v. 60. seqv.

male imaginati fuerint, ad *vōderū* cœlestem obtainen-
dam, æque risu opus esse Christianis, ac in *filiatione*,
sive agnitione filii *naturali*, infantulis hunc affectum
commendavit Mythologia. Verum, re consideratus

B per-

22) Quod vitium omnibus modis excusare studuit CASALIUS
in Opere de veteribus Christianorum ritibus, per singula fere
capita. Add. MUSSARDI *Vorstellung der aus dem Hey-
denthum in der Kirche eingeführten Gebräuche*, item
CHRI TMANNI *Babyl. Heiteleres Mantel*.

23) TURNEBI sententiam *Adversar. Libr. XVI. Cap. 13. nr. 50.*
cum QUINTILIANO *Libr. X. C. 3.* legentis, &c, ut distinxii,
interpungentis, ego lecitus sum. Arbitrarer etiam, explica-
tioni SCHREVELIANÆ: arride tuis parentibus, ut illi tibi
vicissim arrideant. Nam cui parentes non arriserant, is nulla
unquam felicitate perfuerit, ut constat exemplo Vulcani alte-
ram TURNEBIANAM arride puer. EX HIS, QUI non ri-
sere, parentes D̄Eus & Dea dignati non sunt hunc mensa & cubili,
præferendam esse.

perspecta, una plures obstant rationes qvæ hoc ut statu-
am, vetant; in qvibus non levissima est, qvod ob spissas
ignorantiae tenebras, ut ifto tempore iis involuti e-
rant monachi tantum non omnes. inter cetera vetusta-
te in comperta & de plauſu, & de Græcorum DEO R̄iſus,
& de Virgilio, 24) atqve de Mytho^{gico} liberorum r̄isu,
nihil admodum noverint. Qvare, niſi insigniter fal-
lor, mera ruditas atqve imperitia, infelices ilæ sunt ma-
tres, qvæ infeliciorem hunc partum fuerunt enixæ.
Qvandoqvidem enim tam horribili mentis coecitate
laborare Monachi non poterant, ut eos fugerit, Domini-
cam, Resurrectione Christi solennem, laetissimum merito
esse diem, qvo omnibus credentibus ad vitam ac laeti-
tiam sempiternam patefactus est aditus: omnem fane
operam impenderunt, qvo populo jucundiorē eundem
facerent animosq; recrearent. Sed ut inscītiores fuerunt
boni ifti homines, pro suo captu, devio fane consi-
lio, poſhabitis pro excitāda laetitia spirituali argu-
mentis religiosis, profanas potissimum prædicarunt
hilaritates, gaudiaqve mundana; 25 satis superqve mu-
nia impleta, & rite recte qve Paschatos festum celebra-

24) Nam jam tum Sec. V patres ſecularem, quam vocabant, fa-
ſipientiam, & quovis libros Ethnicorum abhorabant. Imo
HIERONYMUS ſomnium narrabat, vel verius fingebat, de le-
ctione Ciceronis, ſimiliumve autorum, DEO exofa. Vid. o-
mnino Celeb. DN. HEUMANNI Progr. de Ecclſi Hieronymi
anti-Ciceroniana.

25) Plures abuſus atque ſuperſtitiosos hujusmodi ritus, qui in Pa-
paru hoc die introducti, e. g. quod Roma ſtatio apud St. Ma-
riam majorem fiat, item Proceſſio fiat ante Miſſam eō, quod An-
geli dixerunt mulieribus: Ite, dicite diſcipulis, quod praecedat
vos in Galilaam. Porro, nihil hoc die comedendum arbitrentur,
niſi quod a Sacerdote prius benedictum. Item, quibusdam in
locis, Praefules cum ſuis clericis aleis vel etiam pila ludant, in-
terdum etiam ad choreas & cantus convenient &c. jam laudatus
HOSPINIANUS recenſet libr. cit. fol. 73. Et omnium ab-
ſurdiffiſſi

tum putantes, modo ad *risibiles* suas ineptias *frequentes* elicerint *ritus*, indubitatos *præsentissima* *paschalis letitiae*, indices. Et qvæcunqve demum verior hujus *ritus* paschalisi sit origo, ratio atqve causa: devotissimæ DEO agenda sunt gratiæ, qvi ex hoc incondito pariter atqve joculatorio ritu papali nos eruit, & puram sui verbi prædicationem rursus concessit. Gravissimi multi Viri nugatoriam hanc confuetudinem jam dudum abhorruerant. Papa qvoqve PIUS VI^s in Cap. II. de *consecrat. miss. in VII.* immoderatos in Ecclesiis *ritus* qvoscunqve, hinc *paschales* etiam, serio damnavit. Verum nec ipsis diffitentibus Pontificiis, maxime sacrorum emendatori, LUTHERO 26) nostro, id debetur, qvod theatricus hicce ritus in ipsa ecclesia papali, *plurimam* *quidem* *partem*, nunc desierit.

Et quid nostri nunc est officii, *Cives O. O. honoratissimi*? Magna certe cautione providendum nobis est, ne sanctissimum Paschatus festum *ripi* transfigamus, hoc est, *sacrilego peccatore* atqve *impuro*, ideoqve derisi exposti, severissimas nobis accelereremus poenas. Est quidem dies, quo Salvator mundi triumphans resurrexit, vere ille dies, *quem fecit Dominus*, in quo letari nos decet

---

surdissimum sane dices morem, quem B. HILDEBRANDUS in exerc. de ritibus sacris § 42. ex DURANDO refert, quod in multis fab Papatu Ecclesis, feria II. *Pascha*, mulieres suos maritos, & feria III. mariti vicissim suas uxores percutiant. Ritus teneatis arcii!

26) Locupletissima testimonia, imo ipsorum Pontificiorum confessiones super hac re, vides in DN. CYPRIANI überzeugender Belehrung vom Ursprung und Wachsthum des Pabstthums, Parte posteriori, qua inscripta est: Schutzschrift vor die Reformation Lutheri, ibi: per tot. Cap. XII. Conf. omnino BOEHMER in J. Eccl. tit. de missa, saor. euchar. & div. off. § 103. sequi.

27) Quem Psalmum, teste DRESSERO de festis, SYNODUS CÆSARIENSIS, ad hoc festum accommodavit.

er, secundum 27) Psalmum 118: Verum lætitia spirituali
la tandem est, non carni, insana. Væ nobis, si lasci-
vos risus, mollium voluptatum comites, se etabimur, cœ-
lestis illius gaudii curam abjicientes. Abominatur di-
vina justitia ejusmodi *criminosos* risus, unaque nos ab-
ominatur, quoad iis indulgemus. Clare hoc menti no-
stræ insinuat Apostolus JACOBVS, Cap. IV 9. 10. Ita
scribens: Euer Lachen verkehre sich in Weinen, und eure
Freude in Traurigkeit: so wird er euch erhören. Qua-
propter, dum cum paulo obis acclamo: Freuet euch!
non sejungo qvæ statim sequuntur: In dem Herrn,
ad philipp. II. v. 1. § IV. 4. Dum excito: Lasset uns freu-
en und fröhlich seyn! Simul addo non disjungenda: und
Ihm, dem allmächtigen Gott, der das Reich eingenom-
men hat, die Ehre geben. apocal. XX. 6. 7. Et sic, hunc-
ce in modum, lætari oportet læto hoc resurrectionis
festo, ut infinitum Jesu Christi, in humanum genus, a-
morem speciatim & hoc Resurrectionis beneficium, in cer-
tissimum Nostræ emolumentum vergens, hilari reco-
lamus animo; devotissimas salutis nostræ R. stauratori
agentes gratias, atqve ingenua, sinceræ pietatis edentes
specimina. Qvod ultimum nunc est, O Mei! sedulo
assidueqve ponderate, qvod emphatice, apud I. ha. nem.,
scriptum legimus: Nun ist das Heil, und die Kraft, und
das Reich, und die Macht unsers Gottes, seines Christus
worden; Weil der Verfläger unserer Brüder verworffen
ist, der sie verklaget Tag und Nacht vor Gott. Und sie
haben ihn überwunden durch des Lammes Blut, und
durch das Wort ihrer Zeigniß: Und haben ihr Leben
nicht geliebet bis in den Tod. Darum freuet euch ihr
Himmel, und die darinnen wohnen. apocal.
XII. 10. 11. 12.

P. P. SUB SIGILLO RECTORALI,
IPSO PASCHATIOS FESTO MDCCXLVII.

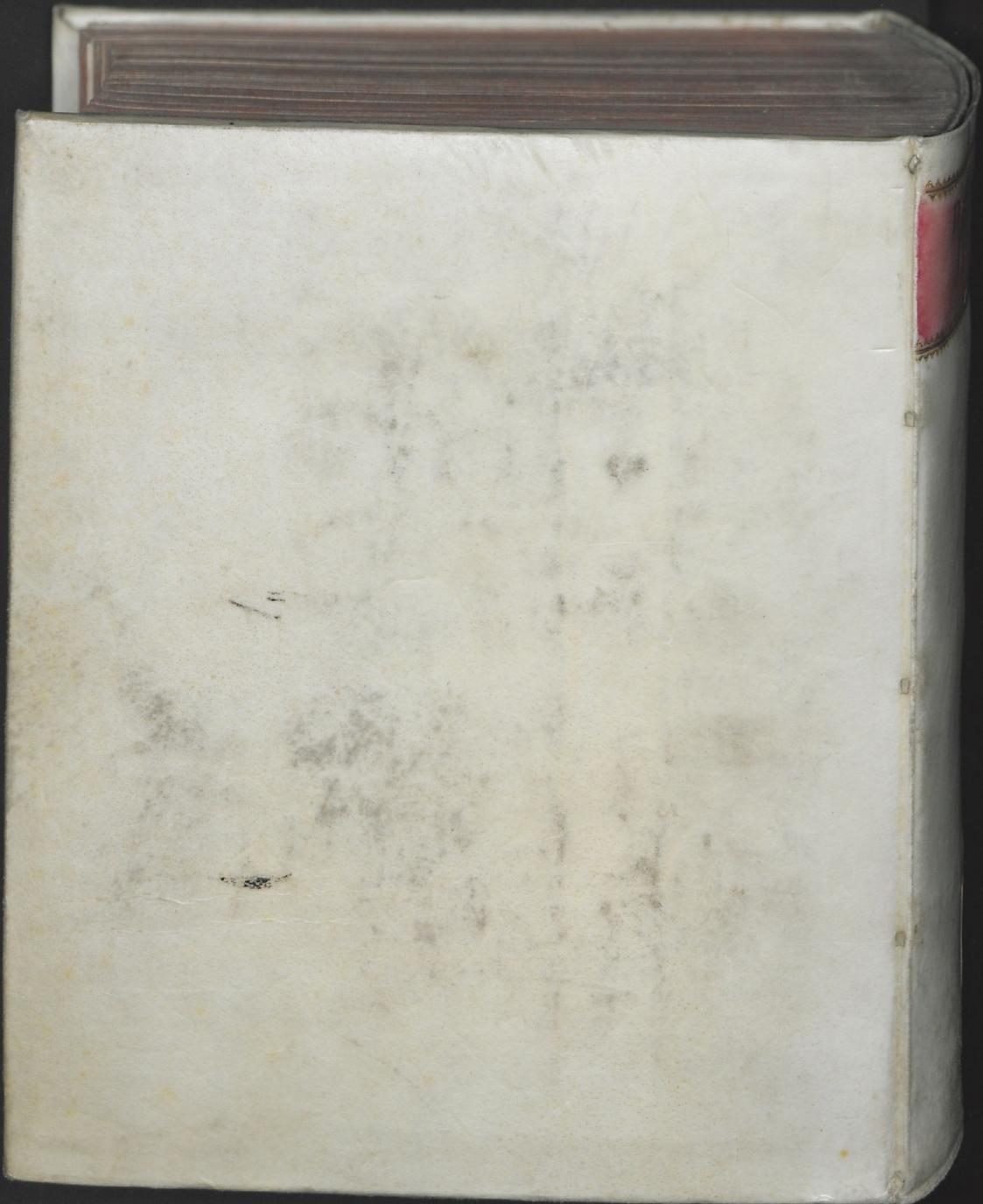
ad 14

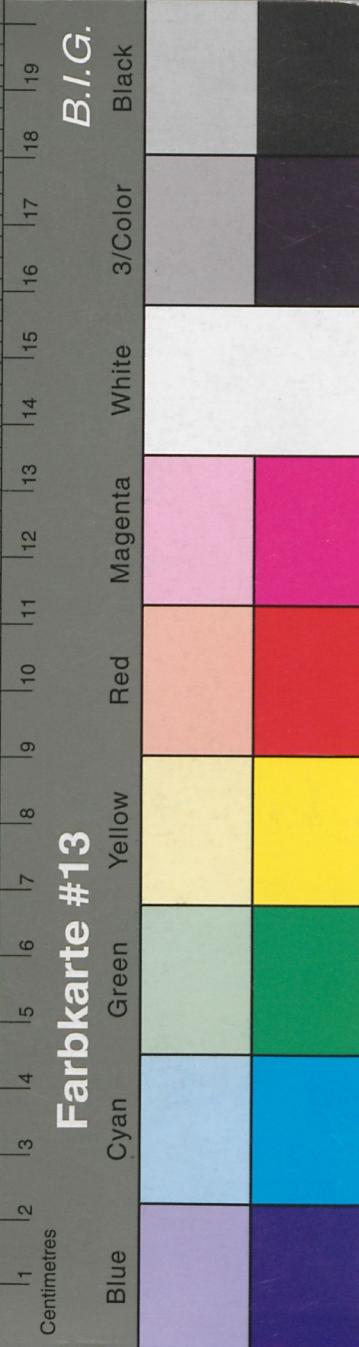
01 A 6501

86

P2

30 29

PROGRAMMA PASCHALE,
 QVO^O
 RECTOR ACADEMÆ ROSTOCHIENSIS
 IOHANNES PETRVS Schmidt,
 V. J. D. ET COD. PR. PVBL. ORD.
 DE
 RISV PASCHALI,
 VULGO:
Hem Oster-Selächter
 PAVCULA PRÆMITTENS,
 GIVES ACADEMÆ O. O. HONORATISSIMOS
 AD LÆTAM QVIDEM,
 SED DEVOTAM PARITER, PROVT.
 CHRISTIANOS DECET, SANCTI HVIVS
 FESTI CELEBRATIONEM,
 PRO OFFICII RATIONE
 DILIGENTER EXCITAT ATQVE HORTATVR.

CONRAD. LYCOSTHENES,
in apophthegm. p. 725.

Anonymus abbas, cum quendam ridentem videret:
*Coram cælo, inquit, et terra rationem totius vitæ nostræ
 reddituri sumus, et tu ridis?*

ROSTOCHI,

Typis JOHANNES ACERI ADLERİ, SEREN, PRINC. & ACADEM.
 Typographi.

